

РЕШЕНИЕ

№ 3506

гр. София, 31.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в публично заседание на 10.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **7401** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на А. В. К. от [населено място], с проц.представител адв. Д.Д. против Решение № РД-01-397/10.07.20г на Гл.Секретар на МЗ, в частта, с която се отказва достъп до общ.информация по т.2 от нейно заявление по ЗДОИ с вх.№ 93-00-83/10.06.20г.

В жалбата се сочи, че Решението е нищожно поради липсата на валиден подпис и невъзможност да се установи авторство на акта/вероятно издателят няма компетентност/, като се моли за прогласяване на нищожността на обж. част от Решението. В условията на евентуалност се моли за отмяна на обж. част от Решението, тъй като отказаната информация е обществена по см. на чл.2 ал.1 от ЗДОИ, налице е надделяващ общ.интерес/от нея гражданите ще си направят изводи във връзка с изпълнението задължението на ответника в качеството му на администратор на лични данни да е направил оценка на въздействие върху защитата на данни на приложението V., респ. да преценят как се обработват и съхраняват личните им данни, вкл. Такива за здравословното им състояние/, ответникът е зад.субект по чл.3 от ЗДОИ, не са налице основания по ЗДОИ за отказ от предоставяне на информацията, нарушен е чл.10 от ЕКЗПЧ/за правото на достъп до информация/, не са спазени Насоките относно ОВЗД във връзка с Регламент 2016/679,приети от работна група /с тях се насърчават администраторите на лични данни да публикуват ОВЗД, за да демонстрират предприети подходящи мерки за спазване на Регламента/.Моли се Съдът да върне преписката със зад.указания да се

предостави информацията по т.2 от заявлението, в определен от Съда срок, претендират се и разноски по делото. В съд.заседание адв.Д. поддържа жалбата.В писмени бележки се допълва, че липсват изложени фактически и правни основания за отказа, а от отказаната информация гражданите ще си съставят и собствено мнение относно дейността на Министъра на здравеопазването в условията на извънредно положение/извънредна епидемиологична обстановка.Ако в изискваната от съда по реда на чл. 41 ал.3 от ЗДОИ /за ползване само от Съда/- ОВЗД се съдържа защитена информация, следва да се прецени предоставянето на частичен достъп.

Отвeтникът Гл.Секретар на Министерство на здравеопазването се представлява в съд.заседание от юрк.Г., която оспорва жалбата като неоснователна. В писмени бележки се сочи, че са депозирани по делото доказателства за компетентността на издателя, обж. част от Решението отговаря на изискванията за законосъобразност по чл. 146 от АПК, отказаната информация не е обществена по см. на ЗДОИ/не касае общ.живот в РБ, а касае анализ на техн. или организационни мерки на предвидените операции по обработването върху защитата на лични данни.

Съдът намира жалбата за допустима за разглеждане, като депозирана в срока и съобразно изискванията на АПК, от лице с активна проц.легитимация/адресат на акта,заявител в адм.производство/, пред надлежния съд, срещу инд.адм.акт по см. на АПК и ЗДОИ, поради което следва да се разгледа по същество.

Съдът установи от фактическа страна следното:

А. К. е депозирала до Министъра на здравеопазването заявление по ЗДОИ с вх.№ 93-00-83/10.06.20г.В заявлението са формулирани 3 въпроса във връзка с пандемията от COVID-19, като е посочено, че мрежата С. L. U. for E./част от която е и БХК/ е подала заявления за достъп до общ.информация в редица европейски страни /които са въвели в употреба приложения за мобилни телефони, проследяващи контактите на хората и симптоматиката им/, с цел да се сравнят разрешенията на различните евр.правителства във връзка с тези приложения.В РБ от 07.04.20г работи приложението V., като трите въпроса от заявлението по ЗДОИ са следните: 1/ Извършена ли е Оценка на въздействието върху защитата на данните по отношение на приложението, съобразно чл. 35 от Регламент 2016/679 /GDPR/; 2/ Ако е извършена Оценка, да се предостави /в ел.формат, на посочена ел.поща/; 3/ Провеждани ли са предварителни консултации по см. на чл. 36 от Регламент 2016/679? В хода на разработване на приложението правена ли е консултация с КЗЛД?

С писмо от 12.06.20г заявителката е уведомена от Гл.Секретар на МЗ, че срокът за произнасяне по заявлението се удължава с 10 дни /предвид приложените по преписката вътрешни съгласувания между различни дирекции в МЗ-бел. на Съда/. Постановено е Решение № РД-01-397/10.07.20г на Гл.Секретар на МЗ, като се предоставя информацията по т.1 и 3 от заявлението/в отделно Приложение към Решението/ и се отказва достъп до информацията по т.2 от заявлението/с аргумент, че самата ОВЗД не е общ.информация по см. на ЗДОИ-не касае общ.живот в РБ, а анализ на техн. И организационни мерки на предвидените операции по обработването върху защитата на лични данни/.Видно от Решението, в предоставената от ответника информация по т.1 от заявлението е налично и описание на съдържанието на Оценката/мин.съдържание по чл. 35 §7 от Регламента/. Всъщност по т.1 от Решението- на заявителката е предоставена информация, че ОВЗД на приложението съдържа: 1/ общи положения /данни на администратора на лични данни и данни на дл.лице по защита на данните; 2/ обхват на оценката; 3/ основание за оценката

/предвижда се мащабно обработване на спец.категории данни по чл.9 §1 от Регламента-данни относно здравето; обработване на данни за местоположение с цел профилиране, което поражда правни последици за субекта на данни или го засяга в значителна степен /включени в Списък на видове операции по обработване на лични данни, за които се изисква извършване на ОВЗД съгл. чл. 35 §4 от Регламента/; 4/ общо описание на регистъра с лични данни "Мобилно приложение V."; 5/ системен опис на предвидените операции по обработване и целите на обработването; 6/ оценка на необходимостта и пропорционалността на операциите по обработване по отношение на целите; 7/ оценка на рисковете за правата и свободите на субектите на данните /методи за оценка на степента на риска; оценка на степента на риска за регистъра с лични данни "Мобилно приложение V."; 8/ мерки, предвидени за справяне с рисковете/по видове сигурност на личните данни/физическа,персонална,документална,сигурност на автоматизирани инф.системи и/или мрежи и криптографска сигурност; предприети адекватни мерки за ограничаване на риска; 9/ оценка на риска след предприетите мерки за защита//не са налични високи нива на остатъчни рискове/. Решението е връчено на заявителката на 10.07.20г, жалбата до Съда е от 24.07.20г.

Съдът е изискал и ответникът е представил на осн. чл. 41 ал.3 от ЗДОИза ползване само от Съда/- самата ОВЗД /по т.2 от заявлението/.

Съдът намира от правна страна следното:

Решението е издадено от комп.орган-Гл.секретар на МЗ /с делегирани правомощия от зад.субект по чл.3 от ЗДОИ- Министъра на Здравеопазването, съгл. т.14 от Заповед № РД-01-17/23.01.19г/, като Решението е подписано с ел.подпис/с посочени име и длъжност на издателя/. Поради което възражението на жалбоподателя за нищожност на Решението е неоснователно.

Решението е издадено в предписаната от АПК и ЗДОИ задължителна писмена форма, съдържа зад.реквизити по ЗДОИ и АПК, вкл. посочено основание за отказ по т.2 от заявлението/неприложимост на ЗДОИ, тъй като самата ОВЗД не е общ.информация по см. на ЗДОИ/.

В хода на адм.производство не са допуснати същ.нарушения на адм.производствените правила, като са изяснени фактите и обстоятелствата от значение за случая/чл. 35 от АПК/ и не е нарушено правото на защита на лицето.

Съдът намира обаче Решението за мат.незаконосъобразно и противоречащо с целта на закона-ЗДОИ, по следните съображения:

На първо място- следва да се направи разграничение между различните качества на Министъра на здравеопазването- от една страна на зад.субект по чл.3 ал.1 от ЗДОИ вр. качеството му на централен едноличен орган на изпълнителната власт със специална компетентност съгл. чл. 19 ал.1 т.4 вр. чл. 25 ал.1 и ал.2 от ЗА, а от друга страна на администратор на лични данни съгл. §1 т.2 от ДР на ЗЗЛД вр. чл.4 т.7 от Регламент /ЕС/ 2016/679. Видно от посочените нормативни дефиниции, администратори на лични данни са не само органите на изп.власт, но публичните органи са винаги администратори на лични данни. В случая, от информацията по т.2 от заявлението К. иска да си състави собствено мнение относно изпълнение задължението на М-ра на здравеопазването именно в качеството му на администратор на лични данни/а не в качеството му на орган на изп.власт, който ръководи, координира и контролира осъществяването на държавната политика в областта на здравеопазването/-точно така е описано и в мотивировката на самото заявление и такива са доводите от жалбата до

Съда.

На второ място- става видно от предоставената с Решението общ.информация по т.1 от заявлението, че: администраторът на лични данни-Министър на здравеопазването, е създал регистър с лични данни “Мобилно приложение V.” /съгл. § 1 т.8 от ДР на ЗЗЛД вр. чл. 4 т.6 от Регламента/; направена е ОВЗД във връзка с проектирането,изграждането и внедряването в експлоатация на мобилното приложение V., която Оценка има минималното съдържание по чл. 35 т.7 от Регламента и е одобрена от Министъра на здравеопазването;

На трето място- видно от изисканата от Съда на осн. чл. 41 ал.3 от ЗДОИ- ОВЗД на приложението, само т.7.2 /дадената оценка на степента на риска за регистъра/, цялата т.8/въведените от администратора технически и организационни мерки за справянето с рисковете за личните данни в регистъра/, цялата т.9/ предприетите от администратора адекватни мерки за ограничаване на риска/ и цялата т.10/оценката на риска след предприетите мерки за защита по предходните точки/ съдържат конкретни данни за приложението, всички останали точки от ОВЗД представляват или цитирани норми и дефиниции от Регламента, или публично достъпни данни /адрес, ел.адрес, стационарен телефонен номер,две имена/ -за администратора на лични данни и за дл.лице по защита на данните.

На четвърто място- след като Министърът на здравеопазването съчетава в случая качеството на зад.субект по ЗДОИ/като орган на изп.власт/ и на администратор на лични данни/като публичен орган/, то извършваното от него в качеството му на администратор на лични данни дава представа и относно изпълнението на задълженията му като орган на изп.власт/посочено бе по-горе, че съгл. Регламента- всички публични органи са администратори на лични данни, т.е. сливат в себе си тези две качества/. В такъв случай одобрената от администратора-публичен орган по см. на Регламента /т.е. одобрената от Министъра на здравеопазването/ - ОВЗД на приложението по чл. 35 от Регламента, касае общ.живот в РБ и дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на зад.субект-Министъра на здравеопазването. Информацията по т.2 от заявлението е обществена информация по см. на чл. 2 т.1 от ЗДОИ, като не е налице хипотезата на чл. 2 ал.5 от ЗДОИ/тъй като т.2. от заявлението не касае достъп до лични данни на конкретен субект на данни, а касае създадена от администратора-публичен орган ОВЗД / в изпълнение на задълженията му по чл.35 от Регламента/.

На пето място- отказаната общ.информация е създадена и се съхранява от зад.субект по чл. 3 ал.1 от ЗДОИ; няма предвиден друг законов ред/освен по ЗДОИ/ за получаване на ОВЗД по чл.35 от Регламента /вр. чл. 4 ал.1 от ЗДОИ/; видно от предоставената по делото ОВЗД, екземплярът не е класифицирана информация по см. на ЗЗКИ вр. чл. 7 ал.1 от ЗДОИ; информацията по т.2 от заявлението е “служебна” по см. на чл. 11 от ЗДОИ /създава и съхранява по повод дейността на органите/; достъпът до нея е по принцип свободен, съгл. чл. 13 ал.1 от ЗДОИ; достъпът до нея може да бъде ограничен само в хипотезите на чл. 13 ал.2 от ЗДОИ; Съдът намира, че в случая е налице хипотезата на чл. 13 ал.2 т.1 от ЗДОИ- ОВЗД е свързана с оперативната подготовка на акт на Министъра на здравеопазването-в качеството му на администратор на лични данни /акт за създаване на регистър с лични данни “Мобилно приложение V.” , съгл. § 1 т.8 от ДР на ЗЗЛД вр. чл. 4 т.6 от Регламента/, като ОВЗД по чл. 35 от Регламента е изготвена от самия орган и няма самостоятелно значение; Съдът установява обаче наличието на надделяващ общ.интерес по см. на § 1

т.6/цели повишаване на прозрачността/ , поради което на осн. чл. 13 ал.4 от ЗДОИ- въпреки наличието на хипотезата на чл. 13 ал.2 т.1, достъпът до ОВЗД не следва да бъде ограничаван; Съдът установява, че не са налице основания за отказ по т.2 от заявлението вр. лимитативните и императивни хипотези на чл. 37 ал.1 от ЗДОИ; доколкото обаче в цитираните по-горе конкретни точки на ОВЗД се съдържат конкретни данни относно приложението, то при новото си произнасяне/в срока по ЗДОИ/- зад.субект да направи надлежна проверка по чл. 37 ал.2 вр. ал.1 предл.първо вр. чл. 7 ал.2 от ЗДОИ- за предоставяне на частичен достъп/но само ако установи, че цялата или част от ОВЗД все пак е класифицирана или друг вид защитена информация-по делото няма такива данни/.

Решението като мат.незаконосъобразно и противоречащо с целта на закона следва да се отмени и преписката да се върне на ответника за ново произнасяне, в сроковете по ЗДОИ, при което да предостави информацията по т.2 от заявлението - ОВЗД в цялост, или ОВЗД частично/но само ако установи, че ОВЗД е класифицирана или друга защитена информация, каквито данни по делото липсват/.

При този изход на спора, искането на жалбоподателката за присъждане на разноски е основателно по чл. 143 ал.1 от АПК, като следва да ѝ се присъдят 510лв по списък /10лв дър.такса и 500лв договорен и внесен адв.хonorар- мин.размер по чл. 8 ал.3 от Наредба №1/04г/.

Водим от горното и на осн. чл. 172 ал.1 и 2, чл. 173 ал.2 и чл. 174 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № РД-01.397/10.07.20г на Главен Секретар на Министерство на здравеопазването в частта, с която се отказва достъп до общ.информация по т.2 от заявление по ЗДОИ с вх.№ 93-00-83/10.06.20г, по жалба на А. В. К. от [населено място].

ВРЪЩА ПРЕПИСКАТА на Главен Секретар на Министерство на здравеопазването за ново произнасяне по т.2 от заявление по ЗДОИ с вх.№ 93-00-83/10.06.20г на А. В. К., съобразно задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на това решение, **КАТО ОПРЕДЕЛЯ СРОК-** 14дневен от получаване на преписката.

ОСЪЖДА Министерство на здравеопазването да заплати на А. В. К. сумата от 510лв/петстотин и десет лева/, представляваща разноските по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Съдия: